

Wysokie odznaczenia zespołów i artystów biorących udział w występach w ZSRR

WARSZAWA, 15. 1.
Uchwałą Rady Państwa z dnia 15 stycznia 1953 r. nadane zostały wysokie odznaczenia państwowe polskim zespołom i solistom, biorącym udział w występach artystycznych na terenie Związku Radzieckiego.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” I KLASY został odznaczony zespół Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu za wybitne osiągnięcia artystyczne oraz za popularyzację polskiej sztuki operowej w kraju i za granicą, a zwłaszcza za wysoki poziom ideowo-artystyczny przedstawień operowych w Moskwie w dniach od 13 grudnia 1952 r. do 12 stycznia 1953 r.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” II KLASY został od-

Serdeczne powitanie powracających z Moskwy artystów polskich

WARSZAWA, 15. 1.

W dniu 15 bm. po dłuższym pobycie w Związku Radzieckim, powrócił do kraju: zespół Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, Państwowy Zespół Ludowy Piosenki i Tańca „Mazowsze” oraz artystka Halina Czerezyńska i Wanda Wilkumńska. Wraz z artystami powrócił wiceminister Kultury i Sztuki J. Wilczek.

Powracających artystów, witali na dworcu głównym w Warszawie: minister Kultury i Sztuki W. Sokorski, wiceprzewodniczący ZG TPP-R S. Matyszewski, sekretarz generalny KWZK amb. J. K. Wende, przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz liczni przedstawiciele świata artystycznego i delegacje młodzieży szkół artystycznych. Obecny był przedstawiciel WOKS w Polsce J. G. Safirow.

W imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej min. W. Sokorski powitał serdecznie artystów, wskazując, że dostąpił on wielkiego zaszczytu: na koncercie zespołów i solistów polskich obecny był Wódz postępowej ludzkości wielki Przyjaciel narodu polskiego, Chórąży światowego obozu pokoju — Józef Stalin.

Minister Sokorski podkreślił, że wyróżnienie artystów, którzy bawili w Moskwie, jest zaszczytem dla wszystkich naszych twórców i pracowników kultury, jest ono jednocześnie zachętą do dalszej coraz owocniejszej pracy i walki o realizm socjalistyczny w sztuce o narodową kulturę socjalistyczną.

W odpowiedzi przemówił dyrektor Opery Poznańskiej J. Biedziejewski, który podkreślił, iż wszyscy artyści powracają z uczuciem dobrej spełnionej obowiązku i z niezapomnianymi wrażeniami. Największym przeżyciem artystów była obecność Józefa Stalina na pogodnym występie. Przemówienie swe zakończył dyr. Biedziejewski okrzykiem na cześć Generalissimusa Józefa Stalina. Okrzyk ten zebrani podchwycili z niebawym entuzjazmem.

Obrady Biura Wykonawczego Międzynarodowej Federacji Związków Zawodowych Nauczycieli

WARSZAWA, 15. 1.
Dnia 15 bm. w siedzibie Zarządu Głównego Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie rozpoczęły się obrady Biura Wykonawczego Międzynarodowej Federacji Związków Zawodowych Nauczycieli (FISE) — departament Światowej Federacji Związków Zawodowych. Porządek dzienny obrad Biu-

Koła rządzące Francji boją się opozycji

PARYŻ, 15. 1.
Dnia 14 bm. odbyło się posiedzenie specjalnej podkomisji Dulos oświadczył, że „zadania, by rozpocząć prześledzenie komunistów, mają jedynie na celu zdlawienie opozycji wobec polityki rządowej”. Dulos podkreślił, że „komisja do spraw nietykalości poselskiej powinna odrzucić bez dyskusji te żądania, ponieważ fakty świadczą niebicie o tym, że mają one charakter zemsty politycznej”.

znaczony PAŃSTWOWY I UDOWY ZESPÓŁ PIESNI I TANCA „MAZOWSZE” za wysoce artystyczne opracowanie i wzbogacenie polskich pieśni i tańców ludowych, upowszechnienie ich w kraju i popularyzacja za granicą, zwłaszcza w dniach od 3 do 12 stycznia br. w Moskwie.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” I KLASY został odznaczony dyrektor i kierownik artystyczny Państwowej Opery w Poznaniu PROF. WŁADYSLAW BIERDIAJEW za wybitny wkład pracy w przygotowanie zespołu operowego „o występów w Moskwie, jak również za systematyczne podnoszenie poziomu artystycznego opery.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” I KLASY została odznaczona najwybitniejsza polska pianistka młodego pokolenia HALINA CZERNY-STE-FANSA, za wybitny wkład pracy, stałe podnoszenie poziomu swej sztuki pianistycznej i popularyzacja polskiego repertuaru fortepianowego w kraju i za granicą.

KRZYŻEM OFICERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI została odznaczona POLSKA SKRYPKARKA, laureatka II Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego oraz wielu innych konkursów międzynarodowych.

KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI odznaczeni zostali wybitni polscy soliści operowi: MARIA FOLTYN, artystka śpiewaczka, solistka Państwowej Opery w Warszawie, ANTONINA KAWECKA, artystka śpiewaczka, solistka Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, WACŁAW DOMINIENSKI, artysta śpiewak, solista Państwowej Opery im. ST. MCZUSKI w Poznaniu, ALEKSANDER KLONOWSKI, artysta śpiewak, solista Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu.

Ponadto nadane zostały odznaczenia państwowe szeregowi innych wybitnych artystów Opery Poznańskiej.

30 tys. włókniarzy z Rio de Janeiro trwa w strajku

Dla poparcia słusznych żądań pracowników
przemysłu włókienniczego
robotnicy innych gałęzi porzucają pracę

NOWY JORK, 15. 1.
Prasa donosi, że strajk 30 tysięcy włókniarzy Rio de Janeiro trwa. Strajkuje również 4.200 robotników przemysłu włókienniczego w stanie Santa Catarina i tysiąc robotników Hipodromu w Sao Paulo. Strajkujący domagają się poprawy warunków pracy.

Robotnicy wielu fabryk w Rio de Janeiro, Santo Antonio i Cruzeiro ogłosili strajk na znak solidarności i dla poparcia żądań włókniarzy. Ludność tych miast okazuje strajkującym pomoc finansową.

Przedstawiając dnia 14 bm. na posiedzeniu specjalnej podkomisji Dulos oświadczył, że „zadania, by rozpocząć prześledzenie komunistów, mają jedynie na celu zdlawienie opozycji wobec polityki rządowej”. Dulos podkreślił, że „komisja do spraw nietykalości poselskiej powinna odrzucić bez dyskusji te żądania, ponieważ fakty świadczą niebicie o tym, że mają one charakter zemsty politycznej”.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 15 — ROK IX

ŁÓDŹ, PIĄTEK, 16 STYCZNIA 1953 ROKU

CENA 15 GR

W odpowiedzi na uchwałę Rady Ministrów

Rytmicznie i z nadwyżką wykonują załogi plany produkcyjne

Prezes
Rady Ministrów
- Bolesław Bierut
zwiedził
teren budowy
Pałacu Kultury
i Nauki

WARSZAWA 15. 1.

Dnia 15 bm. Prezes Rady Ministrów tow. Bolesław Bierut w towarzystwie członków Biura Politycznego KC PZPR oraz członków Rady Państwa i Rządu zwiedził teren budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Zwiedzających powitał: naczelny inżynier budowy L. N. Szczepakin oraz zastępcy kierownika budowy wiceministra inżyniera G. A. Karawajewa: inżynier G. I. Baskakow i inżynier A. N. Pieczonkin.

Szczegółowe zainteresowanie zwiedzających wzbudziła potężna mechanizacja i technika procesu budowy oraz tempo rozwoju prac, znajdujących się w pełnym biegu mimo niskiej temperatury.

Na uchwałę rządu z dnia 3 stycznia br. robotnicy PAŃSTWOWYCH ZAKŁADÓW TKANIN TECHNICZNYCH I PASÓW NR 1, odpowiedzieli przekraczaniem norm produkcyjnych.

Tkalnica tych zakładów plany dzienne już od pierwszych dni stycznia wykonuje rytmicznie — podaje korespondent tow. Zawierucha. — Do podniesienia wydajności przyczyniają się przede wszystkim tacy robotnicy jak Bronisława Osieja, wyrabiająca 128,4 proc. normy, Władysław Kwiatkowski — 127,6 proc., Tomasz Gabara — 115,9 proc., Aniela Mruk — 144,9 proc.

W zakładach tych poczynione są także przygotowania do wprowadzenia akordu pracy i impregnowania pasów. Sprzyjają to niewątpliwie dalszy wzrost wydajności pracy i zwiększenie zarobków robotników.

Założa ZPDZ IM. RYCHLIŃSKIEGO od pierwszych dni czwartego roku Planu 6-letniego przystąpiła z zapałem do walki o wyższą i lepszą produkcję. Za 14 dni stycznia ZPDZ im. Rychlińskiego wykonał plan w 111,5 proc. Spośród załóg wyróżniają się zespoły tow. Woldanowskiej i ZMP-ówki Bachul, które osiągnęły ponad 200 proc. wykonania normy.

W NOWEJ TKALNI ZPB IM. STALINA po ogłoszeniu nowej uchwały rządu wzrosła wydajność, tak majstrów jak i tkaczy. Na przykład zespół majstra Kamińskiego wykonuje swe plany w styczniu w 114 proc. Zespół Henryka Rybickiego — w 111,3 proc., Edwarda Pękali — w 107,9 proc., Tadeusza Zajacza — w 105 proc.

Na czołowe miejsce wśród tkaczy wysuwa się Genowefa Janas, wykonująca 124 proc., Zofia Miłczarek — 123 proc., Irena Włodarczyk — 115 proc., Leokadia Rek — 111 proc.

Niemiecka klasa robotnicza godnie uczy 70 rocznicę zgonu Karola Marksa

BERLIN, 15. 1.

Zbliża się 70 rocznica zgonu Karola Marksa. Wiele załóg fabrycznych w Niemieckiej Republice Demokratycznej, pragnąc zadokumentować swą wierność ideom genialnego nauczyciela proletariatu międzynarodowego, rozwinięto współzawodnictwo międzyzakładowe i wewnątrzzakładowe o przyspieszenie budowy fundamentów socjalizmu.

W apelu metalowców obwodu Dessau, nawołującym do współzawodnictwa, czytamy m. in.: „Właśnie w roku, w którym lud niemiecki wraz z całym światem postępowym składa hołd pamięci twórcy socjalizmu naukowego, nie ma dla nas wznioślejszego zadania nad wzmocnienie walki i pracy o zbudowanie fundamentów socjalizmu w naszym kraju, nad pomnożenie naszego wkładu w sprawę zachowania i utrwalenia pokoju, w sprawę zjednoczenia Niemiec”.

Założa zakładów aparatury elektrycznej Berlin - Treptow wezwała do współzawodnictwa socjalistycznego wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu elektrycznego w Berlinie i całej NRD o wykonanie planów pierwszego kwartału 1953 roku do 15 marca br.

Nowi podsekretarze stanu w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego

WARSZAWA, 15. 1.

Prezes Rady Ministrów mianował Kazimierza Olszewskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego.

Prezes Rady Ministrów mianował inż. Adama Kowalskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego.

Narada racjonalizatorów przemysłu włókienniczego

Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego i Organ CRZZ — „Głos Pracy”, organizują naradę racjonalizatorów przemysłu włókienniczego, która odbędzie się w dniu 18 stycznia br. o godz. 9.30 w sali „Melodram” — ORZZ Łódź, ul. Traugutta 18.

Uroczystości obchodzić będzie Łódź VIII rocznicę wyzwolenia

19 stycznia br. mija 8 lat od dnia, w którym niezwykła Armia Radziecka i odrodzone Wojsko Polskie wyzwoliły nasze miasto spod okupacji hitlerowskiej. Podobnie jak w latach ubiegłych, tak i w tym roku społeczeństwo łódzkie uroczystości obchodzić będzie ten pamiętny dzień.

W niedzielę, 18 bm. o godz. 10 rano, na terenie byłego obozu koncentracyjnego w Radogoszczu, gdzie 8 lat temu okupant spalił żywcem około 2 tys. więźniów obozu, odbędzie się uroczyste złożenie wieńców przez delegację społeczeństwa robotniczego Łodzi.

Uroczystości ta powinna stać się potężną manifestacją łódzkiego społeczeństwa przeciwko zbrodnicyzmu usiłowaniami imperialistów amerykańskich rozpętania nowej wojny, przeciwko obudowie Wehrmachtu, powinna stać się manifestacją na rzecz przyjaźni i pokoju między narodami.

W dniu 19 bm. o godz. 17 w sali Teatru Wojska Polskiego przy ul. Jaracza odbędzie się uroczysta sesja Rady Narodowej m. Łodzi, poświęcona rocznicy Wyzwolenia. W tym czasie delegacje społeczeństwa łódzkiego złożą wieńce na grobach bohaterów żołnierzy radzieckich, którzy polegli w walkach o wyzwolenie naszego miasta.

Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi apeluje do załóg wszystkich zakładów pracy i do mieszkańców Łodzi, aby w ten uroczysty dzień udekorowali flagami gmachy i domy mieszkalne.

Apel kobiet tuniskich

BERLIN, 15. 1.
Światowa Demokratyczna Federacja Kobiet otrzymała od Związku Kobiet Tunisu apel do kobiet na całym świecie. W apelu swym kobiety tuniskie wzywają do współdziałania na rzecz zaprzestania terronu kolonizatorów francuskich w Tunisie i oczenia życia sześciu patriotów tuniskich, którym grozi kara śmierci.

Robotnicy zakładów włókienniczych w Charnbinie u Chinców Ludowych osiągnęli poważne wyniki w swej pracy.

Fachowcy radziecy nie tylko pomagali przy budowie zakładów, lecz również okazali pomoc w zakresie przeszkolenia zawodowego pracowników fabryki. Fabryka wyposażona jest w najnowsze urządzenia higieny i bezpieczeństwa.

NA ZDJĘCIU: włókniarze Charnbina przy pracy.

Naród niemiecki nie pozwoli sobie narzucić militarystycznych układów Protesty ludności Trizonii

BERLIN, 15. 1.

Agencja ADN donosi o dalszych protestach ludności Niemiec zachodnich i NRD przeciwko próbom narzucenia narodowi niemieckiemu militarystycznych układów, zawartych przez reżim bońskie z mocarstwami zachodnimi.

Delegaci na konferencję stoczniovców Szezwik - Holztynu, zwołaną przez organizację „Zgromadzenie Niemieckie”, w imieniu swych towarzyszy pracy wezwali deputowanych do parlamentu bońskiego, aby nie dopuścili do ratyfikacji układów bońskiego i paryskiego. Również delegaci zakładów pracy Szezwik - Holztynu na konferencji, zwołanej przez niemiecki komitet robotniczy, wypowiedzieli się przeciwko zdradzieckiej polityce rządu bońskiego oraz przeciwko próbom narzucenia narodowi niemieckiemu — wbrew jego woli — haniebnych układów wojennych.

W wielkiej hali na dworcu głównym w Hamburgu młodzieży bojownicy o pokój zorganizowali wiec protestacyjny przeciwko polityce wojennej Adenauera. W hali umieszczono transparent z napisem: „Należy obalić rząd Adenauera!”

Policja Hamburga aresztowała kilku uczestników wiecu.

Młodzi robotnicy z Gladbeck przesłali list do deputowanego do Bundestagu, Hagena, w którym wzywają go, aby głosował przeciwko ratyfikacji układów wojennych.

Wyborów ogólnoniemieckich.

NARADA KORESPONDENCKIJA UJAWNIAMY 3 NOWE REZERWY dzien CODZIENNIE WYKONUJEMY PLAN

W każdym z nas tkwią rezerwy

Wiele jeszcze ukrytych rezerw widzę w naszej tkance, rezerw, które odpowiednio wykorzystane pozwolą nam na dalsze zwiększenie wydajności pracy, a więc i na wzrost zarobków. Wszyscy chyba wiemy, jak wielkie korzyści może nam przynieść rozszerzenie wielo- i wieloosobowości, współzawodnictwa, nowych metod pracy i podnoszenie naszych kwalifikacji zawodowych. Na każdym z tych od-

Anna Zagóda

tkaczka z ZPB im. Marchlewskiego

nieśnaski, nie będzie im szła robota, nie osiągną potrzebnej wydajności.

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Wieloletni doświadczenia, a także w tym czasie pracy — będą z tego powodu zawsze wynikały między nimi kłótnie i

Podobnie jest z pracą majstrów. Jeśli majster będzie dobrym fachowcem, a do tkacki będzie się odnosił naprawdę po przyjacielsku, jak opiekun, będzie im pokazywał jak należy pracować

Fragment osiedla mieszkaniowego na Kole.

CAF — fot. Nowosielski

Zadania związków zawodowych w świetle uchwały rządu

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r., podjęta w interesie mas pracujących, to doniosłe posunięcie rządu, które ułatwił przezwyciężenie szeregu trudności w naszym życiu gospodarczym i przyczyni się do podniesienia dobrobytu najszerzej mas pracujących.

Osiągnięcie celów, dla których uchwała została podjęta, stawia przed związkami zawodowymi niezmienne, doniosłe i odpowiedzialne zadanie. Zadanie to polega w pierwszym rzędzie na zapoznaniu każdego robotnika z istotą i znaczeniem treści uchwały, na mobilizacji mas pracujących do jej realizacji. Trzeba, aby każdy robotnik zdawał sobie dokładnie sprawę, że dzięki wzrostowi wydajności jego pracy wzrosną jego zarobki, aby każdy człowiek pracy rozumiał, że od jego udziału w walce o zwiększenie wydajności planów produkcyjnych, jego postawy w walce z wrogiem klasowym — zależy pomyślnie wykonanie uchwały, a zatem stworzenie warunków dla poprawy bytu.

W chwili obecnej stoi przed nami zadanie dotarcia do każdego człowieka pracy, aby wyjaśnić mu cel uchwały oraz wskazać konkretną drogę do poprawy zarobków poprzez ciągłe podnoszenie wydajności pracy. Aby to zadanie w pełni zostało zrealizowane, trzeba, aby szeroki aktywny związkowy uźródlił się odpowiednie argumenty, które

M. Sumerowski

przewodniczący ORZZ w Łodzi

Trzeba pamiętać, że organizacje związkowe w wielu naszych zakładach pracy, jak w ZPO im. Włókna, ZPB Liebknechta, ZPB im. H. Sawickiej, ZPB im. Rewolucji 1905 roku, ZPW im. Świerczewskiego, w Łódzkich Zakładach Przemysłu Włókiennego i w wielu innych — potrafiły przeniesić uchwałę rządu do swych szeregów, mobilizując je do walki o przedterminowe wykonanie planów produkcyjnych. Zakłady te z nadwyżką wykonały plany pierwszej dekady stycznia.

Mamy jednak szereg faktów, świadczących, że nie wszystkie organizacje związkowe dostatecznie zrozumiały, na czym powinna polegać ich praca w chwili obecnej. W wielu zakładach pracy organizacje związkowe nie potrafiły wskazać założeń, że uchwała rządu winna stać się poważnym bodźcem do podnoszenia kwalifikacji, do brania udziału w socjalistycznym współzawodnictwie pracy.

Trzeba jednak pamiętać, że każda organizacja związkowa ma obowiązek postawić sobie konkretne zadania w dziedzinie walki o wyższą wydajność pracy, którą można osiągnąć poprzez podniesienie poziomu współzawodnictwa, opartego na konkretnych zobowiąza-

niach, poprzez dalsze stosowanie nowych metod pracy w oparciu o doświadczenia radzieckich nowatorów i pracowników.

Należy pamiętać, że troska o systematyczne podnoszenie kwalifikacji zawodowych naszych szeregów jest jednym z najważniejszych obowiązków rad związkowych wobec pracowników, i dlatego obowiązkiem organizacji związkowych jest organizowanie różnorodnych metod szkolenia i doskonalenia zawodowego, przekazywania słabszym robotnikom doświadczeń przodujących robotników.

Organizacje związkowe winny pamiętać o tym, że jednym z warunków wzrostu wydajności pracy jest zakorzenienie prac. W związku z tym stoi przed nimi zadanie przekonywania niektórych, mało jeszcze uświadomionych robotników o słuszności przechodzenia na pracę akordową. Należy ciągle czuwać nad zabezpieczeniem warunków rozszerzenia akordu.

Wraz ze wzrostem kwalifikacji idzie w parze zadanie nie awansu, wysuwania przodujących robotników na odpowiedzialne stanowiska. I to zadanie winno być dla organizacji związkowych równie ważnym zadaniem na codzień.

Przed kierownictwem rad związkowych stoi zadanie uaktywnienia działających przy radach komisji pracy, które winny czuwać nad właściwym wprowadzaniem w życie uchwały Rady Ministrów na odcinku podwyżki płac pracowników i wyliczeń cen jednostkowych. Komisje bytowe winny czuwać nad sprawną działalnością handlu uspołecznionego, zwracając uwagę, aby nowe ceniki znajdowały się na widocznym miejscu do wglądu każdego kupującego. Należy pobudzić do aktywnej pracy członków komitetów sklepów, którzy winni składać informacje o swoich spostrzeżeniach — przed zalogą, z którą pracują.

Ważne zadanie stoi przed komisjami kulturalno-oświatowymi, które problematykę swojej pracy w obecnym okresie winny dostosować do umiędzynarodowienia przenoszenia głębiej i szerszej treści uchwały rządu poprzez szeroki wachlarz form propagandy: gazetki ścienne, „błyskawice”, radiowe, biurowe, agita-cyjne itp.

Poważne zadania stoją również przed najniższym ogniwem związkowym — grupą związkową. Mówiąc o grupie winniśmy mieć na względzie, że w grupie winna być praca aktywna, prowadząca do systematycznej pracy uświadamiającej wśród członków swej grupy poprzez czytanie prasy i grupowe wyjaśnianie. Aktywne wyjaśnianie. Aktywne wyjaśnianie. Aktywne wyjaśnianie.

Jeśli nasze organizacje związkowe pod kierownictwem organizacji partyjnych będą realizować uchwałę z sercem i oddaniem, dając zadania każdemu aktywnie działającemu, jak one zostały wykonane, możemy mieć gwarancję, że zadania, jakie stawia przed związkami zawodowymi Program Frontu Narodowego, zostaną wykonane.

DANIEL TRYLEWICZ

Nasi Korespondenci

Akord — to wydajniejsza praca i zwiększony zarobek

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br. stwarza szerokie możliwości stałego podnoszenia stopy życiowej ludzi pracy. Przez ustalenie stałych cen, a co za tym idzie — przez stworzenie warunków do likwidacji paskarstwa i spekulacji na rynku — zwiększony zarobek daje możliwość lepszego zaopatrzenia rodzin robotniczych.

Masy robotnicze rozumieją, że zwiększenie zarobków możliwe jest w wyniku zwiększenia wydajności pracy, przy jednoczesnym stosowaniu pracy akordowej. Przechodzenie więc na akord — jest centralnym zagadnieniem w chwili obecnej dla robotników łódzkich zakładów.

O tym, że zakorzenienie robotów przynosi znaczne podwyższenie wydajności pracy, zwiększa realne płace robotników i przynosi poważne oszczędności zakładom — przekonali się robotnicy Zakładów Przemysłu Zgrzebnego im. Bardowskiego.

W miesiącu grudniu przeprowadzono zakorzenienie napinaczek w drukarni naszych zakładów. W wyniku — zwiększyła się wydajność pracy poszczególnych robotniczek, zarobek wzrósł przeciętnie o 80 zł, a równocześnie 5 napinaczek można było skierować do innej pracy.

Następnie zakorzeniano wydawczy wiatki w tkalni. Usprawniło to w dużym stopniu pracę na tym odcinku, zlikwidowane zostały godziny nadliczbowe, a zarobki wydawczy wzrosły o 130 zł miesięcznie.

Zakorzenienie stolarza z biurowej remontowej podniosło znacznie produkcję, a jego zarobek wzrósł o 85 zł.

Obecnie projektuje się zakorzenienie robotników rozwozowych surowiec i przedrę oraz zamiataczek na salach produkcyjnych. Niestety, Centralny Zarząd Przemysłu Włókiennego nie docenia widoków w pełni doniosłości tego zagadnienia, bo mimo że projekt norm dla zamiataczek przesłano do CZPW w początku grudnia, do tej pory nie mamy odpowiedzi.

Również dział głównego mechanika naszych zakładów ma tu swoje grzechy. Od szeregu miesięcy bowiem projektuje się zakorzenienie prac w warsztacie mechanicznym, ale ciągle są to tylko projekty. Normy dla warsztatu należy opracować jak najszybciej, gdyż akord — to wydajniejsza praca i wyższe zarobki robotnika.

HENRYK LEŚNIAK

ZPB im. Bardowskiego

Dlaczego zarząd fabryczny ZMP przy ZPDz im. E. Plater źle pracuje?

Jeszcze w okresie przygotowań do Złotych Młodych Przewodniczący ZMP w ZPDz im. E. Plater wygłaszały się ze swych zadań. Zobowiązania produkcyjne, podjęte w tym czasie, młodzież wykonała z honorami. O dobrej pracy zawodowej i politycznej młodzieży tych zakładów świadczy fakt, że aż 30 osób zostało wydelegowanych na Złoty, a jedną z nich, tow. Helenę Teodorczuk, odznaczono wtedy Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Jednak po zakończeniu kampanii Złotej Zarząd fabryczny nie potrafił zastosować w dalszej pracy doświadczeń nabytych w okresie przygotowań do Złotych. Zarząd poddał się nastrojowi samopuszkania. We wrześniu przewodnicząca zarządu fabrycznego wygłaszała się o zwolnienie z funkcji z powodu trudnych warunków domowych, utrudniających jej pracę. Dzielnica Śródmieście-Prawa przez cztery miesiące szukała zastępcy.

Przewodnicząca zarządu, czekając na zwolnienie, od dwóch miesięcy nie robiła prawie nic. Zaprząszone w okresie wyborczym możliwości szerokiej pracy agitacyjnej aktyw młodzieżowej, gdyż załadowało około 10 proc. młodzieży tych zakładów wzięło udział w pracach związanych z kampanią wyborczą. Brak pracy kolektywnej w zarządzie w dodatku w zdekompletowanym składzie doprowadził do tego, że zarząd nie spełnił swych zadań. Zarząd fabryczny, mimo to nie pozostawiając bezczynności, jakimiś słabymi, „błyskawicami”, radiowymi, biurowymi, agita-cyjnymi itp.

Słabo również wyglądało szkolenie zawodowe. Zarząd fabryczny ZMP nie robił nic, aby objąć szkoleniem całą młodzież. Nie widać tutaj również troski o wprowadzenie nowatorskich metod pracy. Przeciwnie zarząd miał możliwość przekonania się o dobrych rezultatach nowych metod pracy, gdyż wprowadzona na krajali metoda Zandarowa spełniała swoje zadanie.

Szkolenie ideologiczne, którego podstawowym zadaniem jest kształtowanie świadomości politycznej i wychowanie młodzieży w nowym duchu, ducha moralności socjalistycznej, zaniedbano zupełnie. Dwie grupy nie miały dotąd ani jednego zajęcia związanego z tematyką XIX Zjazdu KPZR. Przewodnicząca zarządu tłumaczyła to brakiem wykładowców. Takie stanowisko jest z gruntu nieuczciwe, gdyż szkolenie mogłoby przeprowadzać propagan-

dyści, gdyby uczęszczali na seminaria do Komitetu Dzielnicowego PZPR.

W Zakładach im. E. Plater daje się odczuwać również brak życia kulturalno-oświatowego. Prawda, że warunki w tej dziedzinie są dość niekorzystne: zakłady mieszczą się przy ul. Włókna, a przy ul. Piotrkowskiej. Fakt ten nie upoważnia jednak zarządu do całkowitego zaniedbania pracy kulturalno-oświatowej.

Złe wygląda również kolportaż prasy. Zdarza się, że młodzież otrzymuje gazety z dwudniowym opóźnieniem.

Do takiego zaniedbania pracy wydawniczej przyczynił się fakt, że zarząd już trzeci miesiąc nie robił planu. Jak wobec tego mogą być realizowane zadania stojące przed zarządem, skoro nikt za wykonanie ich nie jest odpowiedzialny?

Organizacja ZMP przy Zakładach im. Emilii Plater stoi obecnie przed bardzo poważnym zadaniem. Jest nim wyminanie legitymacji. Kampania, związana z wymianą legitymacji, ma za zadanie wzmożenie wszystkich członków, ma za zadanie poprzez krytykę i samokrytykę usunąć dotychczasowe błędy i niedociągnięcia. Do realizacji tych zadań miały się przyczynić zebrania przygotowawcze, które jednak w Zakładach im. E. Plater absolutnie nie spełniły swych zadań. Zarząd fabryczny, mimo to nie pozostawiając bezczynności, jakimiś słabymi, „błyskawicami”, radiowymi, biurowymi, agita-cyjnymi itp.

Odpowiedzialność za zły stan pracy organizacji ZMP w Zakładach im. E. Plater ponosi również egzekutywa podstawowej organizacji partyjnej, która niedostatecznie kierowała pracą zarządu. Przede wszystkim jednak należy winę ponieść ZMP. Wina Dzielnicy jest tym większa, że od dawna wiadano o rozprężeniu, panującym w organizacji ZMP w Zakładach im. E. Plater, a mimo to nie powzięto przez długi okres czasu decyzji, zmierzających do zlikwidowania tego stanu.

Sytuacja w Zakładach im. E. Plater na odcinku pracy młodzieżowej jest poważna i należy na nią zwrócić szczególną uwagę w chwili obecnej, gdy realizujemy tak ważną reformę gospodarczą, jaką wprowadza uchwała Rady Ministrów z dnia 3.1. br. Zwiększenie opieki nad młodzieżą, jak i usprawnienie pracy zarządu fabrycznego ZMP, zapewni w dużej mierze wzrost aktywności młodzieży w walce o podniesienie wydajności pracy, o realizację zadań Planu 6-letniego.

B. WRZESIŃSKA

W pewnym Komitecie partyjnym

— O kandydaturę partii, to zapewne zapomnieliście?
— A skądże! Mówimy o nich na każdej konferencji wyborczej!
(„KROKODIL”)

Droga siły i bogactwa narodu

Kiedy 7 i pół roku temu, po skóńczonej wojnie, kraj przedstawiał straszliwy obraz spustoszenia, znachorzy gospodarki z Zachodu kiwali tylko głowami z obłudnym współczuciem i zle maskowaną radością. Nie spodziewali się, że w krótkim czasie z ruin i zgłiszcz odrodzi się Polska Ludowa, jako uprzedmiotowy kraj, silny pod względem gospodarczym i obronnym, jako kraj coraz bogatszy.

W Polsce Ludowej już w roku 1947 dochód narodowy osiągnął sumę 14.728 milionów złotych przedwojennych — a więc tyle mniej więcej, ile w roku 1933. Od tego czasu co roku dochód narodowy wzrasta o kilkanaście, a nawet 20 procent. W r. 1951 dochód narodowy wyniósł 170 proc. poziomu z 1933 roku, a w roku 1952 osiągnął 264 proc. tego poziomu i będzie większy o 112 proc. niż dochód narodowy w r. 1949.

Czemu zawdzięczamy te wspaniałe osiągnięcia? Wyjaśnienie ich mieści się w samym pojęciu dochodu narodowego. Dochód narodowy — to przysposobienie bogactwa narodowego, nowa wartość, stworzona w ciągu danego roku przez produkcję pracy.

Skończyła się praca produkcyjna, to staje się rzecz jasna, że dochód narodowy wzrastać będzie w największym stopniu tam, gdzie praca ta jest wolna, gdzie stale rośnie ilość zatrudnionych, gdzie narodził się gospodarczy kraj i dlatego praca wydajniej i ofiarniej, pracuje bowiem dla siebie.

Ce to znaczy: naród pracuje dla siebie? Odpowiada na to pytanie struktura podziału dochodu narodowego, kwestia — komu ten dochód przypada w udziale.

W ustroju socjalistycznym oraz w coraz większej mierze w państwach demokracji ludowej dochód narodowy jest własnością ludzi pracy, służby zaspołeczeństwa i ich potrzeb. W takim ustroju — jak uczy towarzysze Stalin — założeniem podziału dochodu narodowego jest nie wzbogacenie klas wyzyskujących i ich liczebnej pasywności, lecz systematyczna poprawa sytuacji materialnej robotników i chłopów oraz rozszerzenie produkcji socjalistycznej w mieście i na wsi.

W myśl tych zasad, podział dochodu narodowego odbywa się u nas w ten sposób, że około 70 procent przeznaczane jest na cele konsumpcyjne ludzi pracy. Z tego większą część otrzymują oni bezpośrednio jako dochód osobisty na cele indywidualnego spożycia (pracownicy najemni stosownie do ilości i jakości pracy), resztę zaś państwo zużywa na zaspokojenie potrzeb zbiorowych społeczeństwa — utrzymanie szkół i szpitali, domów wypoczynkowych i pałaców kultury, służbę zdrowia, ubezpieczenia społeczne itp.

Część dochodu narodowego, około 25 proc., przeznaczana jest u nas nie na spożycie, lecz na akumulację, tj. gromadzenie funduszy na konieczne rezerwy oraz rozbudowę naszej gospodarki, na rozszerzenie produkcji, na uprzedmiotowienie kraju, zwłaszcza zaś — budowę przemysłu ciężkiego, produkującego środki produkcji (maszyny, metale itp.). Szybkie uprzedmiotowienie kraju — to budowa fabryk, umożliwiających stały wzrost zatrudnienia i tworzących gwarancję przed bezrobociem; to maszyn, zapewniające wzrost wydajności pracy, a więc wzrost dochodu narodowego; to maszyn rolniczych, jako podstawy mechanizacji rolnictwa i przebudowy wsi; to podstawy niezawisłości gospodarczej, a zatem i politycznej kraju, niezbędnych warunków jego bogactwa i rozwoju gospodarczego, warunków budowy socjalizmu. Oto dlaczego poważną część dochodu narodowego przeznaczamy na rozwój przemysłu i dlatego nie wolno zwalniać tempa uprzedmiotowienia kraju.

Inna polityka — oświadczył 4 km. tow. Ochab — byłaby „ślepa i samobójcza, prowadząca w swych nieuniknionych konsekwencjach każdego z nas i cały naród do upadku, rozkładu i nędzy. Polska nie reszaby w siłę, lecz musiałaby podupadeć i nie tylko nie stawiałaby się krajem przodującym i silnym, lecz zostałby zmniejszony i słaby, a w końcu, stając się krajem nieuchronnie katastroficzny”.

Podział, część dochodu narodowego, przeznaczanego na spożycie, w zasadzie odbywa się u nas według socjalistycznego kryterium, od którego według jego zdolności, każdemu według jego pracy. Wynikające stąd zróżnicowanie płac jest nie tylko zgodne z wymogami sprawiedliwości społecznej, lecz staje się bodźcem materialnym do zwiększenia wydajności pracy, do podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Państwo, jako kierownictwo siły w zakresie tworzenia i podziału dochodu narodowego, realizuje te zadanie przy pomocy cen i płac.

Alle w Polsce, gdzie istnieje jeszcze elementy kapitalistyczne, wólcę podziału dochodu narodowego toczy się ostra walka klasowa. Korzystając z nienadania rolnictwa za przemysłem, ze zmniejszonej w stosunku do potrzeb podaży artykułów rolnych, elementy kulacko — spekulanci przechwytywały część dochodu narodowego, który winien przypaść w udziale klasie robotniczej. Było to niesprawiedliwe, odbywało się bowiem kosztem klasy robotniczej, która — jak czytamy w uchwale rządu z 3.1. — „w daleko większej mierze uczestniczyła dotychczas przez swą pracę w tworzeniu środków, które służy na uprzedmiotowienie i rozbudowę gospodarki kraju”. Zjawisko to było groźne również z punktu widzenia dalszego wzrostu dochodu narodowego, z punktu widzenia dalszej rozbudowy naszej gospodarki, ponieważ chłop nie był w dostatecznej mierze zainteresowany we wzroście produkcji rolniczej i tak jego dochody rosły w skutkach nadmierne, w porównaniu z przemysłowymi. cen artykułów rolnych na rynku. Również i robotnik, przepłacający na wszystkich artykułach nie obje-

tych bonami, przestawał być zainteresowany we wzroście wydajności pracy, skoro minimum zaopatrzenia zapewniały mu boni, a za resztę zarobków niewiele mógł kupić.

Uchwała Rady Ministrów, porządkując stosunki rynkowe przez regulację cen i płac, stwarza warunki dalszego wzrostu dochodu narodowego oraz poprawy sytuacji materialnej robotników i chłopów. Znosząc system bonowy i ustalając właściwe stosunek cen na artykuły rolnicze i przemysłowe (na poziomie nieopłaconym dla spekulacji) oraz podnosząc jednocześnie płace, uchwała uniemożliwia spekulantom żerowanie na dochodach klasy robotniczej. W ten sposób uchwała przywraca płacom robotniczym pełnię siły nabywczej, a tym samym stwarza bodziec materialny do wydajniejszej pracy i wzrostu zarobków robotnika. Stwarzając warunki wzmożonej wydajności, otwiera perspektywę wzrostu produkcji i w następstwie obniżki cen, a tym samym wzrostu płac realnych klasy robotniczej. Wzrost produkcji — to wzrost dochodu narodowego, a więc z jednej strony poprawa sytuacji materialnej mas, z drugiej — wzrost akumulacji, pozwalający na szybsze budownictwo socjalistyczne.

Korzystając z podziału dochodu narodowego, skrzywiony na korzyść zamężnych warstw wsi, uchwała, obojętności korzyści w postaci ukroczenia wyższych kulackiego i machinacji spekulantów, daje chłopom możliwość dalszej poprawy ich sytuacji materialnej, znosi bowiem ograniczenia sprzedaży płodów rolnych, zezwala na swobodny obrót produktami pozostałymi po wykonaniu zobowiązań wobec państwa. Tym samym stwarza dla chłopów bodziec materialny do wzmożenia produkcji rolnej, co pozwoli mu czerpać dochód nie kosztem dochodu klasy robotniczej, lecz z własnej pracy produkcyjnej, będącej źródłem dochodu narodowego. Obfitość produktów rolnych stworzy w przyszłości warunki dla obniżki cen na rynku i podniesienia realnych płac. Stworzy więc warunki stałej poprawy sytuacji najszerzej mas ludności naszej ojczyzny.

DANIEL TRYLEWICZ

XX mistrzostwa szachowe ZSRR

W grudniu ub. roku rozegrany został w Moskwie finał turnieju szachowego o tytuł mistrza Związku Radzieckiego.

Turniej odbywał się w wielkiej sali Centralnego Domu Kultury Kolejarzy. Oprócz obserwatorów z zagranicy, w sali odbywały się również imprezy kulturalne i artystyczne. W dniach 10 i 11 stycznia odbyły się w sali szachowej zmagania mistrzów szachowych, a w tej liczbie aż sześciu (!) arcymistrzów, którzy odpadli w rozgrywkach półfinałowych, ulegając młodym utalentowanym zawodnikom.

Publiczność, która od pierwszych rund wypełniała po brzegi salę turniejową, składała się z ludzi wszystkich zawodów i wieków. Obok studentów i młodych szachistów, spotkać wśród nich można było znanych artystów, pisarzy, uczonych, wybitnych szachistów i młodych zawodników mistrzów szachowych, a w tej liczbie aż sześciu (!) arcymistrzów, którzy odpadli w rozgrywkach półfinałowych, ulegając młodym utalentowanym zawodnikom.

W wyniku całonocnych zmagania pierwszą i drugą nagrodę w turnieju zdobyli mistrz świata Botwinnik i drugi mistrz świata Smysłow.

Botwinnik ma lat 42 i jest z zawodu inżynierem, a 26-letni Tajmanow ukończył konserwatorium i jest znanym pianistą.

Obaj zwycięzcy osiągnęli po 13 i 1/2 punktu z 19 możliwych. Tajmanow wygrał 11 partii, remisując 5 i przegrywając 3. Botwinnik wygrał 9 partii, remisując 7 i przegrywając tylko jedną.

Mistrz świata Botwinnik od roku 1935 odnosił szereg zwycięstw w wielkich turniejach międzynarodowych. Szczytem jego kariery szachowej był mecz-turniej o tytuł mistrza świata, rozegrany w r. 1948 w Hadze i Moskwie. Zwyciężył on wówczas przekonująco, wyprzedzając Smysłowa, Reszowskiego, Keresia i Euwege.

W świetle sukcesu Botwinnika triumf Tajmanowa nabierał szczególnego blasku. Naturalnie wynik taki musi być potwierdzony jakimś innym sukcesem. Zresztą już niebawem młody leningradzki arcymistrz przejdzie pierwszą ośmiodzienną próbę swoich możliwości. Jeszcze w tym miesiącu czeka go mecz własny z samym Botwinnikiem o tytuł mistrza Związku Radzieckiego. Będzie to spotkanie niepozabawne swoistą pikantnością, o tytuł mistrza kraju Tajmanow walczyć będzie z mistrzem świata. W razie porażki Botwinnik nie utraci tytułu pierw-

szego szachisty świata. Gdyby jednak Tajmanow zwyciężył to chyba za rok stanąłby już do ostatecznej rozgrywki z Botwinnikiem o tytuł mistrza świata.

Trzecią nagrodę zdobył Heller uzyskując 12 punktów z 19 możliwych. Dalsze miejsca zajęli: Radziecki, Reszowski i Smysłow. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

K. MAKARCZYK

mistrz klasy międzynarodowej

o najlepszych na kuli ziemskiej

Dla przykładu: gdyby jakiś znawca, rejestrujący wyniki turniejów międzynarodowych, sporządził listę dwunastu-trzynastu najlepszych szachistów świata, wyglądałaby ona w przybliżeniu następująco: pierwsze 5 miejsc Botwinnik, Bronstein, Bolesławski, Keres, Heller wszyscy z ZSRR. Na dalszych miejscach znalazłby się młody światowy Najdorf (Argentyna), znakomity Reszowski (USA) oraz arcymistrzowie szwedzki Stahlberg i węgierski Szabo. Ale i tu trudno byłoby pominąć fenomenalnego Smysłowa i słynnego Kotowa oraz jeszcze dwóch innych arcymistrzów radzieckich: młodego Tajmanowa i najmłodszego z całej trzynastki Petrosjana.

Teraz staje się zrozumiałe, dlaczego rozgrywka o tytuł mistrza jednego kraju ma walor wielkiego turnieju w skali światowej...

W wyniku całonocnych zmagania pierwszą i drugą nagrodę w turnieju zdobyli mistrz świata Botwinnik i drugi mistrz świata Smysłow.

Botwinnik ma lat 42 i jest z zawodu inżynierem, a 26-letni Tajmanow ukończył konserwatorium i jest znanym pianistą.

Obaj zwycięzcy osiągnęli po 13 i 1/2 punktu z 19 możliwych. Tajmanow wygrał 11 partii, remisując 5 i przegrywając 3. Botwinnik wygrał 9 partii, remisując 7 i przegrywając tylko jedną.

Mistrz świata Botwinnik od roku 1935 odnosił szereg zwycięstw w wielkich turniejach międzynarodowych. Szczytem jego kariery szachowej był mecz-turniej o tytuł mistrza świata, rozegrany w r. 1948 w Hadze i Moskwie. Zwyciężył on wówczas przekonująco, wyprzedzając Smysłowa, Reszowskiego, Keresia i Euwege.

W świetle sukcesu Botwinnika triumf Tajmanowa nabierał szczególnego blasku. Naturalnie wynik taki musi być potwierdzony jakimś innym sukcesem. Zresztą już niebawem młody leningradzki arcymistrz przejdzie pierwszą ośmiodzienną próbę swoich możliwości. Jeszcze w tym miesiącu czeka go mecz własny z samym Botwinnikiem o tytuł mistrza Związku Radzieckiego. Będzie to spotkanie niepozabawne swoistą pikantnością, o tytuł mistrza kraju Tajmanow walczyć będzie z mistrzem świata. W razie porażki Botwinnik nie utraci tytułu pierw-

szego szachisty świata. Gdyby jednak Tajmanow zwyciężył to chyba za rok stanąłby już do ostatecznej rozgrywki z Botwinnikiem o tytuł mistrza świata.

Trzecią nagrodę zdobył Heller uzyskując 12 punktów z 19 możliwych. Dalsze miejsca zajęli: Radziecki, Reszowski i Smysłow. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W grudniu ub. roku rozegrany został w Moskwie finał turnieju szachowego o tytuł mistrza Związku Radzieckiego.

Turniej odbywał się w wielkiej sali Centralnego Domu Kultury Kolejarzy. Oprócz obserwatorów z zagranicy, w sali odbywały się również imprezy kulturalne i artystyczne. W dniach 10 i 11 stycznia odbyły się w sali szachowej zmagania mistrzów szachowych, a w tej liczbie aż sześciu (!) arcymistrzów, którzy odpadli w rozgrywkach półfinałowych, ulegając młodym utalentowanym zawodnikom.

Publiczność, która od pierwszych rund wypełniała po brzegi salę turniejową, składała się z ludzi wszystkich zawodów i wieków. Obok studentów i młodych szachistów, spotkać wśród nich można było znanych artystów, pisarzy, uczonych, wybitnych szachistów i młodych zawodników mistrzów szachowych, a w tej liczbie aż sześciu (!) arcymistrzów, którzy odpadli w rozgrywkach półfinałowych, ulegając młodym utalentowanym zawodnikom.

W wyniku całonocnych zmagania pierwszą i drugą nagrodę w turnieju zdobyli mistrz świata Botwinnik i drugi mistrz świata Smysłow.

Botwinnik ma lat 42 i jest z zawodu inżynierem, a 26-letni Tajmanow ukończył konserwatorium i jest znanym pianistą.

Obaj zwycięzcy osiągnęli po 13 i 1/2 punktu z 19 możliwych. Tajmanow wygrał 11 partii, remisując 5 i przegrywając 3. Botwinnik wygrał 9 partii, remisując 7 i przegrywając tylko jedną.

Mistrz świata Botwinnik od roku 1935 odnosił szereg zwycięstw w wielkich turniejach międzynarodowych. Szczytem jego kariery szachowej był mecz-turniej o tytuł mistrza świata, rozegrany w r. 1948 w Hadze i Moskwie. Zwyciężył on wówczas przekonująco, wyprzedzając Smysłowa, Reszowskiego, Keresia i Euwege.

W świetle sukcesu Botwinnika triumf Tajmanowa nabierał szczególnego blasku. Naturalnie wynik taki musi być potwierdzony jakimś innym sukcesem. Zresztą już niebawem młody leningradzki arcymistrz przejdzie pierwszą ośmiodzienną próbę swoich możliwości. Jeszcze w tym miesiącu czeka go mecz własny z samym Botwinnikiem o tytuł mistrza Związku Radzieckiego. Będzie to spotkanie niepozabawne swoistą pikantnością, o tytuł mistrza kraju Tajmanow walczyć będzie z mistrzem świata. W razie porażki Botwinnik nie utraci tytułu pierw-

szego szachisty świata. Gdyby jednak Tajmanow zwyciężył to chyba za rok stanąłby już do ostatecznej rozgrywki z Botwinnikiem o tytuł mistrza świata.

Trzecią nagrodę zdobył Heller uzyskując 12 punktów z 19 możliwych. Dalsze miejsca zajęli: Radziecki, Reszowski i Smysłow. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych. W turnieju uczestniczyło 16 szachistów, w tym 11 mistrzów międzynarodowych i 5 mistrzów krajowych.

Więcej inicjatywy ze strony kucharzy!

Jadłospisy łódzkich restauracji winny być bardziej urozmaicone

Mimo pory obładowej bar „Bankowy” przy ul. Piotrkowskiej 92, gdzie w jadłospisie figurują tylko dwie potrawy mięsne, 2. od dłuższego czasu po południu brakuje zupy. Na zapytanie konsumentów kucharzy objaśniają, że kto chce jeść zupę, winien przychodzić wcześniej.

Istniejący stan rzeczy w restauracjach łódzkich winien ulec zmianie. Brak urozmaiceń jadłospisów wywołuje u konsumentów tylko kompletny zanik inicjatywy ze strony kucharzy. W jadłospisach restauracji ŁZG, którzy ostatnio w tym względzie mocno się zaniedbali.

A przecież dzięki regulacji cen zakłady gastronomiczne mają wszelkie możliwości zaopatrywania się w różne gatunki mięsa, drobiu i innych artykułów spożywczych. Trzeba tylko trochę dobrej woli i więcej inicjatywy ze strony kucharzy, a wówczas w placówkach ŁZG nie będzie narzekania na brak obrotów i zmniejszy się ilość krytycznych uwag, wpisywanych do ksiąg żądań przez konsumentów.

J. GL.

Feliks Żukowski

dyrektorem Teatru im. Jaracza

Dyrektorem Teatru im. Jaracza w Łodzi został mianowany Feliks Żukowski, wybitny artysta dramatyczny, laureat Nagrody Państwowej II stopnia, świetny aktor, twórca roli Lenina w sztuce Pogodina „Człowiek z karabinem”.

Obóz pracy za okradanie magazynu

Delegatura Komisji Specjalnej w Łodzi rozpatrywała sprawę Władysława Wróbla, Antoniego Remiasza i Aleksandra Wiśniewskiego, pracowników składowicy odzieżowej Nr 7 w Aleksandrowie, którzy w okresie od maja 1951 roku do sierpnia 1952 roku systematycznie kradli z magazynu większe ilości pończoch i skarpet.

Komisja Specjalna skierowała Władysława Wróbla do obrotu pracy na dwa lata, Antoniego Remiasza i Aleksandra Wiśniewskiego — na 18 miesięcy.

Wykłady Studium Naukowego TWP

Zarząd Wojewódzki Towarzystwa Wiedzy Powszechnej